

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 kwietnia 1976 r.

Nr 15

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 91 — Konwencja między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa, podpisana w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r. 161
- 92 — Oświadczenie rządowe z dnia 2 kwietnia 1976 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa, podpisanej w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r. 164

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 93 — z dnia 2 kwietnia 1976 r. w sprawie przekształcenia Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Wyższą Szkołę Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej 164

ROZPORZĄDZENIA:

- 94 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1976 r. w sprawie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, określenia wykroczeń, za które członkowie ochotniczych straży pożarnych są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień 164
- 95 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1976 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji przedpoborowych 166
- 96 — Ministra Rolnictwa z dnia 1 kwietnia 1976 r. w sprawie trybu ustanawiania rzeczoznawców budowlanych dla budownictwa w dziedzinie gospodarki wodnej 167

91

KONWENCJA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa,

podpisana w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 listopada 1975 roku została podpisana w Berlinie Konwencja między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa, w następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rada Państwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

zważywszy, że w stosunkach między obu Państwami istnieje całkowita jednomyślność w sprawach obywatelstwa,

uwzględniając ustawodawstwo każdej ze Stron w tym zakresie,

kierując się pragnieniem uniemożliwienia powstawania przypadków podwójnego obywatelstwa,

postanowiły zawrzeć niniejszą Konwencję.

W tym celu wyznaczyły jako Pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Bogusława Stachurę Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych,

Rada Państwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Dr Herberta Krolikowskiego Sekretarza Stanu i I Zastępcę Ministra Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

1. Rodzice, z których jedno jest obywatelem jednej, drugie zaś obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, mogą wybrać dla dziecka urodzonego po dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron.

2. Rodzice wybierają obywatelstwo dla dziecka w terminie sześciu miesięcy od dnia jego urodzenia przez złożenie na piśmie w dwóch egzemplarzach zgodnego oświadczenia o wyborze obywatelstwa przed właściwym organem tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo wybierają.

Artykuł 2

1. Dziecko, w odniesieniu do którego rodzice nie złożyli oświadczenia o wyborze obywatelstwa, zachowuje:

- a) jeżeli urodziło się na terytorium jednej z Umawiających się Stron, obywatelstwo tej Strony,
- b) jeżeli urodziło się na terytorium państwa trzeciego, obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium rodzice mieli przed wyjazdem do państwa trzeciego miejsce pobytu stałego. Jeżeli rodzice nie mieli miejsca pobytu stałego na terytorium jednej z Umawiających się Stron, dziecko zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo ma matka. Jeżeli matka pozbawiona została władzy rodzicielskiej, dziecko zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo ma ojciec.

2. Dziecko zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo ma jedno z rodziców, jeżeli drugie z rodziców do dnia upływu terminu określonego w artykule 1 ustęp 2 zmarło lub jego miejsce pobytu jest nieznane albo zostało pozbawione władzy rodzicielskiej.

3. Dziecko, którego rodzice zmarli lub ich miejsca pobytu są nieznane albo którego rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce pobytu stałego w dniu upływu terminu określonego w artykule 1 ustęp 2.

Artykuł 3

Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji mają na podstawie ustawodawstwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i ustawodawstwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej obywatelstwo obu Umawiających się Stron, zachowują zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji wyłącznie obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 4

1. Dla dziecka małoletniego urodzonego przed dniem wejścia w życie niniejszej Konwencji, mającego obywatelstwo obu Umawiających się Stron, rodzice mogą, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, wybrać obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron przez złożenie na piśmie w dwóch egzemplarzach zgodnego oświadczenia przed właściwym organem.

2. Dziecko małoletnie mające w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji obywatelstwo obu Umawiających się Stron zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo będą mieli rodzice zgodnie z po-

stanowieniami niniejszej Konwencji po upływie terminu określonego w ustępie 1.

Artykuł 5

1. Dziecko małoletnie, w odniesieniu do którego rodzice nie złożyli oświadczenia o wyborze obywatelstwa zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 i do którego nie ma zastosowania artykuł 4 ustęp 2, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce pobytu stałego w dniu upływu terminu określonego w artykule 4 ustęp 1.

2. Dziecko małoletnie mające miejsce pobytu stałego na terytorium państwa trzeciego, w odniesieniu do którego rodzice nie złożyli oświadczenia o wyborze obywatelstwa zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 i do którego nie ma zastosowania artykuł 4 ustęp 2, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium rodzice mieli miejsce pobytu stałego przed wyjazdem do państwa trzeciego. Jeżeli rodzice nie mieli miejsca pobytu stałego na terytorium jednej z Umawiających się Stron, dziecko zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo ma matka.

3. Dziecko małoletnie zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo ma jedno z rodziców, jeżeli drugie z rodziców do dnia upływu terminu określonego w artykule 4 ustęp 1 zmarło lub jego miejsce pobytu jest nieznane albo które zostało pozbawione władzy rodzicielskiej.

4. Dziecko małoletnie, którego rodzice zmarli lub ich miejsca pobytu są nieznane albo którego rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce pobytu stałego w dniu upływu terminu określonego w artykule 4 ustęp 1.

Artykuł 6

Właściwymi do przyjmowania oświadczeń o wyborze obywatelstwa zgodnie z artykułem 1 oraz artykułem 4 ustęp 1 są:

- a) organy właściwe według miejsca pobytu stałego rodziców, jeżeli wybiera się obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium rodzice mają miejsce pobytu stałego,
- b) przedstawicielstwo dyplomatyczne lub właściwy urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo wybiera się, jeżeli rodzice mają miejsce pobytu stałego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub na terytorium państwa trzeciego,
- c) organy właściwe według miejsca pobytu stałego matki, jeżeli jedno z rodziców ma miejsce pobytu stałego na terytorium jednej, drugie zaś na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

1. Osoby pełnoletnie, które w dniu wejścia w życie niniejszej Konwencji mają na podstawie ustawodawstwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i ustawodawstwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej obywatelstwo obu Umawiających się Stron, mogą wybrać obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo pragną zachować.

2. Oświadczenie o wyborze obywatelstwa składa się na piśmie w dwóch egzemplarzach, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, przed właściwym organem tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo wybiera się.

3. Osoby określone w ustępie 1 składają oświadczenia o wyborze obywatelstwa:

- a) przed organem właściwym według ich miejsca pobytu stałego, jeżeli wybierają obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mają miejsce pobytu stałego,
- b) w przedstawicielstwie dyplomatycznym lub we właściwym urzędzie konsularnym drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli mają miejsce pobytu stałego na terytorium jednej z Umawiających się Stron, a wybierają obywatelstwo drugiej Umawiającej się Strony,
- c) w przedstawicielstwie dyplomatycznym lub we właściwym urzędzie konsularnym tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo wybierają, jeżeli mają miejsce pobytu stałego na terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 8

1. Osoba, która nie złożyła oświadczenia o wyborze obywatelstwa zgodnie z artykułem 7 ustępy 2 i 3, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce pobytu stałego w dniu upływu terminu wymaganego do złożenia oświadczenia.

2. Osoba, która nie złożyła oświadczenia o wyborze obywatelstwa zgodnie z artykułem 7 ustępy 2 i 3 i ma miejsce pobytu stałego na terytorium państwa trzeciego, zachowuje obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium miała miejsce pobytu stałego przed wyjazdem.

Artykuł 9

1. Pełnoletnimi w rozumieniu niniejszej Konwencji są osoby, które ukończyły 18 lat, oraz osoby, które na podstawie ustawodawstwa Umawiających się Stron mają prawa pełnoletnich.

2. Rodzice wybierają obywatelstwo dla dzieci małoletnich, które ukończyły 14 lat, za ich pisemną zgodą.

Artykuł 10

Jeżeli Umawiająca się Strona, wobec której złożono oświadczenie o wyborze obywatelstwa, ustali, że osoba składająca oświadczenie lub małoletnie dziecko, w odniesieniu do którego złożono oświadczenie, nie są jej obywatelami, oświadczenie nie powoduje skutków prawnych.

Artykuł 11

1. Osoby, które zgodnie z niniejszą Konwencją złożyły lub w odniesieniu do których zostało złożone oświadczenie o wyborze obywatelstwa, zachowują od dnia złożenia tego oświadczenia wyłącznie obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, której obywatelstwo zostało wybrane.

2. Osoby, które nie złożyły lub w odniesieniu do których nie złożono oświadczenia o wyborze obywatelstwa, zachowują po upływie terminów określonych w artykule 1

ustęp 2, w artykule 4 ustęp 1 i w artykule 7 ustęp 2 wyłącznie obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 12

1. Umawiające się Strony przekażą sobie w drodze dyplomatycznej:

- a) w pierwszym kwartale każdego roku wykazy dzieci, w odniesieniu do których złożono oświadczenia o wyborze obywatelstwa zgodnie z postanowieniami artykułu 1,
- b) w ciągu osiemnastu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji wykazy osób, które zgodnie z postanowieniami artykułów 4 i 7 złożyły lub w odniesieniu do których złożono oświadczenia o wyborze obywatelstwa.

2. Do wykazów, o których mowa w ustępie 1, dołącza się po jednym egzemplarzu oświadczeń o wyborze obywatelstwa.

Artykuł 13

Od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji właściwe organy każdej z Umawiających się Stron będą uzależniały nadanie obywatelstwa osobie mającej obywatelstwo drugiej Umawiającej się Strony od przedłożenia przewidzianego ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony dokumentu o zezwoleniu na zmianę obywatelstwa lub o zwolnieniu z obywatelstwa.

Artykuł 14

Oświadczenia o wyborze obywatelstwa składane zgodnie z niniejszą Konwencją są zwolnione od opłat.

Artykuł 15

Kwestie wynikające między Umawiającymi się Stronami w związku ze stosowaniem i wykładnią niniejszej Konwencji będą rozwiązywane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 16

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim przypadku Konwencja traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Konwencję niniejszą sporządzono w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Na dowód czego Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzili ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Bogusław Stachura

Z upoważnienia
Rady Państwa
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej
Herbert Krollkowski

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 5 lutego 1976 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

(mp.)

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

92

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 kwietnia 1976 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa, podpisanej w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o uregulowaniu przypadków podwójnego obywatelstwa, podpisanej w Berlinie dnia 12 listopada 1975 r., nastąpiła w War-

szawie dnia 26 marca 1976 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja wchodzi w życie dnia 25 kwietnia 1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Czyrek*

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1976 r.

w sprawie przekształcenia Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Wyższą Szkołę Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekształca się Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie w Wyższą Szkołę Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, zwaną dalej „szkołą”.

2. Siedzibą szkoły jest m.st. Warszawa.

§ 2. Szkoła kształci nauczycieli szkół i zakładów specjalnych oraz wychowawców dla specjalnych placówek opiekuńczo-wychowawczych.

§ 3. Pracownicy zatrudnieni w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie stają się pracownikami szkoły.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie przekształcenia Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie w samodzielną placówkę typu naukowo-dydaktycznego (Dz. U. Nr 13, poz. 115).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 marca 1976 r.

w sprawie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej, określenia wykroczeń, za które członkowie ochotniczych straży pożarnych są upoważnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 15 ust. 3 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrola stanu ochrony przeciwpożarowej polega na sprawdzeniu przestrzegania przepisów przeciwpożarowych oraz zachowania warunków ochrony przeciwpożarowej.